

NOTA dels Bisbes de Catalunya sobre el moment actual

En el moment que està vivint el nostre país, els Bisbes de les Diòcesis amb seu a Catalunya exhortem els catòlics i tots aquells que vulguin escoltar-nos, a examinar acuradament, a la llum de l'ensenyament social de l'Església i a decidir amb responsabilitat com complir, si se'ns requereix, amb els nostres deures cívics i democràtics. I alhora fem una crida al diàleg, a la prudència, i a tenir presents els principis fonamentals que són els del bé comú i el respecte a les persones.

Tenim el deure de parlar perquè els catòlics formem part d'aquest poble que tant estimem, i com ens ha recordat recentment el papa Francesc, «ningú no pot exigir-nos que releguem la religió a la intimitat secreta de les persones, sense cap influència en la vida social i nacional, sense preocupar-nos per la salut de les institucions de la societat civil, sense opinar sobre els esdeveniments que afecten els ciutadans» (*“Evangelii Gaudium”* n. 183).

El manament nou de l'amor que Jesús ens ha deixat, comporta estimar totes les persones i també les realitats socials. Els cristians del nostre país ens reconeixem i ens refermem en la tradició ininterrompuda de fidelitat a la llengua, a la cultura, i a les institucions pròpies de Catalunya. Per això estem cridats a ser ciutadans que contribueixin positivament al bé comú i que s'esforcin sempre a considerar els altres homes i dones d'arreu com a veritables germans. Estem cridats a promoure la pau, el respecte a les persones, el desenvolupament humà integral i els drets humans, així com a tenir una cura especial pels més pobres i els més febles de la societat.

També en aquest moment històric volem recordar la importància dels drets de totes les persones i dels pobles, la llibertat de consciència i el dret a creure i practicar la pròpia fe. Aquestes llibertats són tan importants com fràgils, tal com s'ha demostrat amb massa freqüència al llarg de la història. Aquestes llibertats són absolutament essencials per a una societat democràtica moderna i cal vetllar per tal que no siguin limitades ni a Catalunya, ni a l'Estat Espanyol ni en el context europeu.

Els Bisbes de Catalunya, l'any 1985 als inicis de la recuperació democràtica, en el document *Arrels cristianes de Catalunya*, que es féu seu el Concili Provincial Tarraconense de 1995, constataren la realitat nacional de Catalunya amb més de mil anys d'història, i demanaven que se li apliqués la doctrina del Magisteri eclesial sobre nacionalitats i minories nacionals.

I l'any 2011 escrivíem aquest text que en les circumstàncies actuals manté plena vigència: «Avui s'han manifestat nous reptes i aspiracions, que afecten la forma política concreta com el poble de Catalunya s'ha d'articular i com es vol relacionar amb els altres pobles germans d'Espanya en el context europeu actual. Com a pastors de l'Església, no ens correspon a nosaltres optar per una determinada proposta a aquests reptes nous, però defensem la legitimitat moral

de totes les opcions polítiques que es basin en el respecte de la dignitat inalienable de les persones i dels pobles, i que recerquin amb paciència la pau i la justícia. I encoratgem el camí del diàleg i l'entesa entre totes les parts interessades a fi d'assolir solucions justes i estables, que fomentin la solidaritat i la fraternitat. El futur de la societat catalana està íntimament vinculat a la seva capacitat per a integrar la diversitat que la configura» (*“Al servei del nostre poble”* n. 5).

Els laics cristians han d'estar molt presents en la societat, compromentent-se en el camp de la política, la cultura, l'economia, etc., perquè res no és aliè a una Església que vol ser “experta en humanitat”, com afirmà profèticament el Papa Pau VIè. Tots els cristians tenim el deure d'aportar els continguts i els valors de l'Evangeli a les realitats temporals de la societat per tal que creixi la justícia, la fraternitat, la solidaritat, la gratuïtat. Si bé això és sempre necessari, ho és molt més en aquest temps en què encara ens toca viure les greus conseqüències d'una crisi econòmica que afecta durament gran part de la nostra societat.

Desitgem que tots els catòlics segueixin participant positivament i activament en la vida pública, que fomentin el diàleg i l'entesa, i garanteixin que el missatge cristià i els seus valors impregnin la societat, en benefici de tothom.

El nostre país en aquest moment de la seva història ha de poder comptar amb la nostra oració perseverant i fidel. Per això exhortem a pregar per la pàtria, perquè Déu faci «que amb la prudència dels governants i l'honradesa dels ciutadans, es mantingui ferma la concòrdia i la justícia, i que tinguem un progrés constant en la pau» (*Missal Romà*, pàg. 885). Així ho supliquem en la Visita Espiritual a la Mare de Déu de Montserrat, demanant a Santa Maria que «tregui de Catalunya l'esperit de discòrdia, i ajunti tots els seus fills amb cor de germans».

Barcelona, 3 d'octubre de 2014